

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/54/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207131
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5413207131.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubányho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na Q. XXXX/XX, XXX XX L. A., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej : Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO : 42 260 086, zastúpený Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO : 36 727 334, o zaplatenie 843,40 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/135/2013-82 zo dňa 05. mája 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 71,40 Eur a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 06 Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol (výrok I.), žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok II.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 843,40 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne a úroku z omeškania vo výške 2,525 % ročne z jednotlivých súm bližšie uvedených v petite žalobného návrhu. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.11.2010 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200033313 (ďalej už len zmluva o úvere) , na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 720,- Eur. Poskytnutý úver s úrokom sa žalovaná zaviazala splatiť v 42 mesačných splátkach po 38,58 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Vzhľadom k tomu, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky o viac ako tri mesiace, bolo jej dňa 06.12.2012 doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ) t.j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Celková suma dlhu žalovanej voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, t.j. 843,40 Eur. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojich povinností, vznikol mu i nárok na zmluvné pokuty podľa článku 14, bod 14.1. Zmluvy o úvere. Žalobca v priebehu konania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 200,- Eur, v časti uplatneného úroku z omeškania a zmluvnej pokuty zo sumy 50,- Eur za obdobie od 05.03.2014

do 11.03.2014 a zo sumy 200,-, Eur za obdobie od 12.03.2014 do zaplattenia. Uznesením zo dňa 08.04.2014, č.k. 5C/135/2013-53 konanie v tejto časti zastavil.

Žalovaná v konaní vypovedala, že úver nebrala pre svoju potrebu, ale pre pani X., ktorú ju zamestnávala ako predavačku, a ktorá ju na to naviedla s tým, že ona bude úver splácať, ale ho nesplácala. Teraz ho musí splácať zo svojho invalidného dôchodku, ktorý poberá vo výške 280,- Eur mesačne. V čase, keď si brala úver išla spolu s pani X. za pani K., ktorú požiadala o úver. Pani K. jej ukázala, kde všade sa má na zmluve podpísať. Nebolo jej umožnené, aby si zmluvu prečítala. Navyiac neobdržala celú sumu úveru 720,- Eur, hneď na začiatku jej boli strhnuté nejaké dve splátky. O žiadnu službu, podľa ktorej mala možnosť požiadať o odklad splátok úveru nežiadala, takáto služba jej nebola ani ponúknutá. Pani K. jej len ukázala, kde všade má zmluvu podpísať a peniaze jej dala do ruky.

Súd v rámci dokazovania vypočul na návrh žalovanej ako svedkyňu K. K., ktorá vypovedala, že ako živnostníčka vykonáva pre žalobcu činnosť obchodného zástupcu, resp. viazaného finančného agenta. Pamätá si na proces uzatvárania zmluvy so žalovanou. Zvláštnym vtedy bolo, že prišla s ňou uzavrieť zmluvu vtedajšia zamestnávateľka žalovanej, I. X.. Oboch sa spýtala, pre koho má byť poskytnutý úver, obidve jej zhodne povedali, že pre žalovanú. Až v priebehu splácania úveru jej žalovaná povedala, že tento úver vlastne brala pre pani X.. Z vlastnej skúsenosti vie, že je veľa takých klientov, ktorí chcú len narýchlo peniaze, zmluvu si ani neprečítajú, eventuálne si prečítajú len jej úvodnú časť. Pri uzavretí zmluvy každému klientovi poskytne poučenie o dobe splatnosti, o výške splátky, o tom, že môže vrátiť prostriedky bezúročne do jedného mesiaca, tiež ich poučí o odklade splátok. Doposiaľ neuzavrela ani jednu takú zmluvu, v ktorej by nebola dohoda o odklade splátok. Pokiaľ ide o revolving, väčšina klientov ho odmieta. Všetci klienti, s ktorými uzatvárala zmluvy, podpísali aj dohodu o poskytnutí služby. Táto dohoda je súčasťou zmluvy. Každý si je vedomý toho, že v priebehu splácania bude potrebovať odklad splátok. Nevedela uviesť, čo by urobila, keby klient dohodu o poskytnutí služby nepodpísal. Zrejme by takúto zmluvu spísala a poslala na schválenie svojej manažérke. Mala vedomosť o tom, že žalovaná okrem marca 2014 uhradila dňa 15.04.2014 sumu 50,- Eur.

Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania najskôr v odôvodnení rozsudku konštatoval, že s ohľadom na charakter účastníkov, ktorí zmluvu o úvere uzatvárali, žalobcom uplatňovaný nárok je potrebné považovať za nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Konkrétne išlo o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia už v čase uzavretia zmluvy účinného zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovuje označený zákon v § 9, ktorý v odseku 1 vyžaduje písomnú formu, v odseku 2 sú stanovené zákonom požadované náležitosti takejto zmluvy. Nedostatok týchto náležitostí má v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. ten následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o úvere v znení, v akom bola v čase jej podpisu žalovanou, neobsahovala napr. dátumy splatnosti prvej a poslednej splátky úveru, údaje uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú v rozpore s vyplnenými údajmi v Zmluve o úvere (napr. iná výška revolvingu, ktorá mala byť žalobcom schválená). V zmluve aj v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi je uvedená výška splátok len všeobecne (súhrnne sumou 38,58 Eur v prípade úveru) hoci zák. č. 129/2010 Z.z. v § 9 ods. 2 písm. k) vyžaduje uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Okresný súd ďalej konštatoval, že po preskúmaní žalobcom predložených listín, Zmluva o úvere jednak neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jednak časť povinných údajov je v zmluve a v Oznámení veriteľa o schválení úveru uvedená rozdielne. Ak k doplneniu časti zákonom vyžadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere malo dôjsť až po podpise zmluvy žalovanou, je potrebné žalobcom v bode 6 zmluvy pozmeňovaný obsah údajov oproti požiadavke žalovanej v bode 5 zmluvy považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy. Pre uvedené nedostatky zmluvy je preto potrebné úver poskytnutý žalovanej žalobcom považovať s poukazom na us.t § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. za úver bez úrokov a bez poplatkov. Z karty klienta k zmluve vyplýva prehľad žalovanou splatených splátok, ktorých celkový súčet predstavuje 776,96 Eur. Po zarátaní sumy 200,- Eur, ohľadne ktorej vzal žalobca žalobu späť, splatená suma mala predstavovať 976,96 eur.- Žalovaná v konaní predložila doklady, podľa ktorých zaplatila dňa 09.12.2013 sumu 50,- Eur, dňa 13.01.2013 sumu 50,- Eur, dňa 12.02.2014 sumu 50,- Eur a napokon dňa 13.03.2014 sumu 50,- Eur. Svedkyňa K. potvrdila, že žalovaná uhradila splátku aj v mesiaci apríl 2014 vo výške 50,- Eur. Vychádzajúc z vyššie uvedených dôkazov mal potom súd preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi do vyhlásenia rozsudku celkom sumu 1.026,96 Eur. Žalovaná teda zaplatila viac než mala predstavovať výška úveru, ktorú sa jej žalobca zaviazal poskytnúť 720,- Eur. Keďže

žalovaná vyplatila žalobcovi podstatne viac, než predstavuje výška jej záväzku, súd žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

Dohodu o poskytnutí služby vyhodnotil okresný súd ako absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ), a to i napriek formulárovému prehláseniu obsiahnutého pod bodom 8.6., podľa ktorého žalobca ako veriteľ vyhlásil, že jej uzavretie nie je podmienkou uzavretia zmluvy a vyhláseniu žalovanej ako dlžníka, že túto dohodu uzatvára na základe slobodnej vôle, jej obsahu porozumela a svojim podpisom vyjadruje súhlas so všetkými jej ustanoveniami. Okresný súd v tomto smere uviedol, že uvedená dohoda je súčasťou formulárovej zmluvy a ako taká neobsahuje ustanovenia, ktoré by boli individuálne dojednané (vyrokované). Odmena za poskytnutie takejto služby stanovená bez ohľadu na to, či by následne došlo zo strany žalovanej k jej využitiu v maximálnom alebo inom rozsahu za splnenia tam uvedených predpokladov alebo by vôbec nedošlo k jej využitiu, predstavovalo až 89,55 % dojednanej výšky súčtu troch mesačných splátok, o ktorých odklad mohla žalovaná maximálne požiadať. Takúto výšku odmeny za „výhody“, ktoré z toho mohli pre žalovanú vyplynúť, ak by túto službu reálne využila, súd považoval za neprimeranú. Výstižnejšie by bolo aj označenie výšky odmeny za uvedenú výhodu ako odmeny úžerníckej.

Za nedôvodný súd považoval i nárok žalobcu na zmluvnú pokutu. V podrobnostiach uviedol, že dohoda o zmluvnej pokute musí byť s poukazom na ust. § 544 ods. 2 OZ dojednaná v písomnej forme, nedostatok tejto formy má podľa § 40 ods. 1 OZ za následok absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Dojednanie účastníkmi o zmluvnej pokute nebolo dojednané v zmluve majúcej charakter formulárovej zmluvy, úprava zmluvnej pokuty je uvedená len v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej už len zmluvné dojednania), a to v bode 14 označenom ako Sankcie. Predložené zmluvné dojednania neboli účastníkmi podpísané, čo znamená, že zmluvná pokuta nebola dojednaná písomne. Navyše zmluvné dojednania sú písané ešte menším písmom ako samotná zmluva, pričom dojednanie o zmluvnej pokute je uvedené pod bodom 14 s názvom „Sankcie“. Je teda možné dôvodne pochybovať, či sa s uvedenými zmluvnými dojednaniami mala žalovaná možnosť pred podpisom zmluvy reálne oboznámiť a zorientovať sa v nich.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého by žalovanej prináležalo právo na náhradu trov konania. Táto si však žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by jej v súvislosti s konaním nejaké trovy v konkrétnej výške vznikli.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že jeho žalobnému návrhu sa v celom rozsahu vyhovie, eventuálne ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí so záverom okresného súdu v tom smere, že Zmluva o úvere neobsahovala stanovenie počtu splátok, ich výšku a termíny splatnosti. V tomto smere poukázal na zák. č. 129/2010 Z.z. účinný v čase uzavretia Zmluvy o úvere, ktorý zákon v tom čase nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Táto požiadavka by mala reálne opodstatnenie iba vtedy, ak by sa istina, úroky, poplatky, uhrádzali v iných termínoch splatnosti. V prípade, keď sa jednou splátkou uhrádza istina aj úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a na časť úroky žiadny reálny význam. Žalobca ďalej namietal závery okresného súdu o rozpornosti údajov o RPMN v zmluve. Údaj o RPMN v žiadosti o poskytnutie úveru je potrebné vykladať tak, že ide o maximálnu hodnotu RPMN, pri ktorej je žalovaný ochotný zmluvu uzavrieť. Pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby, v danom prípade nemožno hovoriť o neprijateľnosti odplaty, nakoľko uvedené by odporovalo ust. § 53 ods. 1 OZ. Odplata je cenou plnenia, čo znamená, že z hľadiska vyššie označeného ustanovenia zákona úvaha o neprijateľnosti dojednania o tejto odplate je vylúčená. Dohoda o poskytnutí služby je zároveň individuálnym dojednaním, a to nielen pokiaľ ide o jej vznik, ale aj pokiaľ ide o výšku odplaty. Žalobca tiež namietal závery okresného súdu o nedôvodnosti jeho žalobného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zmluvné dojednania sú uvedené na opačnej strane samotnej zmluvy a nie sú formulované ako samostatný dokument v podobe Všeobecných obchodných podmienok. Citujúc ust. § 3a ods. 1, 2, 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že zákonodarca predpokladal a aproboval situáciu, že sankcie za omeškanie (úrok z omeškania, pokuty, penále) môžu dosiahnuť až sumu poskytnutých peňažných prostriedkov. Nárok, ktorý si uplatňoval, je preto plne s vyššie uvedenou zákonnou úpravou. Uplatňovanie úroku z omeškania a sankcie vo forme zmluvnej pokuty zákon vyslovene predpokladá a aj pripúšťa. V prípade súbežného uplatňovania úroku

z omeškania a zmluvnej pokuty nejde o žiadne duplicitné sankcie za omeškanie, ako to uvádza okresný súd v odôvodnení rozsudku.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Vedľajší účastník vo vyjadrení uviedol, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaná uhradila žalobcovi poskytnutú sumu, navyac uhradila sumu 410,45 Eur. Je nepredstaviteľné, aby žalobca uplatňoval zaplatenie ďalšej sumy. Je ťažké nájsť logický podklad na vymáhanie žalovanej sumy 843,40 Eur, ktorá by v súčte so sumou 410,45 Eur predstavovala sumu 920,29 Eur, čo by znamenalo, že odplata za poskytnutie úveru by bola viac ako 203 % istiny. Ak žalobca v zmluve o úvere uvádza viacero údajov o výške poskytnutého, schváleného a vyplateného úveru, a tiež poskytnutie úveru v inej výške, než spotrebiteľ žiadal, následné vymáhanie plnenia je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku. V tejto súvislosti poznamenal, že žalovaná podpísala len žiadosť o poskytnutie úveru, ale písomné prijatie nového návrhu, či už v rámci doplnených údajov na žiadosť o poskytnutie úveru alebo na oznámení o schválení úveru, chýba. Z uvedeného dôvodu nemožno považovať zmluvu o úvere za uzavretú v súlade s príslušnými ustanoveniami OZ ani so zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, nakoľko spotrebiteľovi bolo konaním žalobcu a zmluvnými klauzulami odňatá možnosť rokovať o návrhu zmluvy, akceptovať ho alebo odmietnuť. Dohodu o poskytnutí služby (bod 8 žiadosti/zmluvy) je potrebné považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ, nakoľko postup žalobcu považuje za postup obchádzajúci zákon (jeho snaha vyhnúť sa takouto ním naformulovanou kvázi samostatnou dohodou možnosti aplikácie § 53 ods. 1 OZ) a súčasne aj pre rozpor s dobrými mravmi. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu ako vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia, keď jeho právny zástupca vykonal v konaní 2 úkony právnej pomoci (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie vyjadrenia zo dňa 28.07.2014) v hodnote 142,78 Eur.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.) podľa § 219 ods. 1,2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov, v podstatných bodoch na ne odkazuje, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka, že zmluva o úvere obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., neobstoí. Podľa označeného ustanovenia zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať výšku splátky istiny úveru, výšku splátky úrokov úveru ako i výšku splátky poplatkov úveru. Odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu v tomto smere uvádza, že uvedená náležitosť spotrebiteľského úveru absentuje nielen v samotnej zmluve, ale i v oznámení veriteľa zo dňa 24.11.2010.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou okresného súdu k otázke neplatnosti dohody o poskytnutí služby obsiahnutej v bode 8 úverovej zmluvy. Závery okresného súdu sú v tomto smere nielen rozsiahle, ale i presvedčivé. Pokiaľ žalobca sa v odvolaní bránil argumentáciou, že odplata podľa dohody o poskytnutí služby je cenou plnenia, a preto v zmysle § 53 ods. 1 OZ nemôže ísť o neprijateľnú podmienku, odvolací súd sa s touto argumentáciou nestotožnil. Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd založil svoje rozhodnutie o neplatnosti dohody o poskytnutí služby na ust. § 39 OZ (strana 10 + 12 rozsudku). Podľa § 52 ods. 2 OZ nielen ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ale aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa

vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Medzi tieto všetky iné ustanovenia je potrebné podľa odvolacieho súdu zaradiť i ustanovenie § 39 OZ, v zmysle ktorého každý právny úkon (v danom prípade dohoda o poskytnutí služby) musí spĺňať požiadavku súladu s dobrými mravmi. Ak teda žalobca si na základe dohody o poskytnutí služby započítal ako svoju pohľadávku sumu 103,49 Eur, pričom uvedená dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom, nemohlo ísť zo strany žalobcu o peňažný nárok, ktorému by súd mohol poskytnúť právnu ochranu.

Odvolací súd sa nakoniec v celom rozsahu stotožnil so závermi okresného súdu o neplatnosti dohody o zmluvnej pokute. Preskúmaním spisového materiálu zistil, že zmluvná pokuta nie je priamo obsiahnutá v zmluve o úvere, ale je značne drobným písmom „skrytá“ v osobitných Zmluvných dojednaniach. Z tohto dokumentu predloženého žalobcom (č.l. 9 spisu) nevyplýva, že by boli žalovanou podpísané. Zistené skutočnosti (drobné písmo, skrytie zmluvnej pokuty a nepodpísanie Zmluvných dojednaní žalovanou) samy o sebe spôsobujú neplatnosť dohody o zmluvnej pokute, to zvlášť za situácie, keď na strane žalovanej išlo o spotrebiteľa, ktorý obsah týchto dojednaní nemohol ani ovplyvniť.

Odvolací súd s poukazom na uvedené skutočnosti a právne závery rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil. Zároveň potvrdil i výrok o náhrade trov prvostupňového konania, ktorý zodpovedá stavu veci a zákonu, naviac žalovaná proti tomuto výroku odvolanie nepodala.

Odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že táto si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu nevyplýva, že by jej v súvislosti s týmto odvolacím konaním nejaké trovy vznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi, ktorý podporoval v konaní žalovanú, priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 71,40 Eur, ktoré trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia. Odvolací súd považoval za účelný len jeden úkon právnej pomoci - vyjadrenie zo dňa 28.07.2014 k odvolaniu navrhovateľa, za ktorý prináleží advokátovi základná tarifná odmena 51,45 Eur, ku ktorej bol pripočítaný režijný paušál 8,04 Eur a 11,90 Eur DPH. Úkon právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia, odvolací súd vyhodnotil ako neúčelný, nakoľko z obsahu oznámenia o vstupe Združenia do konania bez dôvodných pochybností vyplýva, že išlo o vstup paušálny, bez znalosti predmetu sporu, čomu nasvedčuje i žiadosť Združenia obsiahnutá vo vstupe, ktorou žiadal o zaslanie návrhu na začatie konania a jeho príloh.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.